

РЕШЕНИЕ

№ 963

гр. Кюстендил, 19.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КЮСТЕНДИЛ, XV-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Калин К. Василев

при участието на секретаря ИРЕНА АНДР. АЛЕКСАНДРОВА
като разгледа докладваното от Калин К. Василев Гражданско дело №
20231520100454 по описа за 2023 година

Образувано е по искова молба с вх. №2092/01.03.2023 г., депозирана от “ЙЕТТЕЛ България” ЕАД, /с предишно наименование „ТЕЛЕНОР БЪЛГАРИЯ“ ЕАД/, ЕИК:130460283, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж. к. „Младост 4“, Бизнес парк София, сграда 6, против К. Д. Х., ЕГН:*****, адрес: гр. С., кв. "О." и настоящ адрес: община К., с. Ж, ул. "Д." *

В исковата молба се твърди, че срещу ответника било образувано ч. гр. д. № 448/2022 г. на КРС, в хода на което била издадена заповед за изпълнение на парично задължение. Същата била връчена на длъжника в условията на чл. 47, ал. 5 от ГПК, което обусловило интереса за ищцовото дружество да установи вземането си по исков път.

Сочи се, че Х. бил абонат на ответното дружество по повод следните сключени между страните договори:

1. По повод Договор за мобилни услуги от дата 13.03.2018 г., сключен за мобилен номер ***** с избран абонаментен план Тотал 24, 99 с неограничени национални минути и роуминг в зона ЕС с уговорен първоначален срок на действие за 24 месеца – до 13.03.2020 г. Сключен бил и договор за лизинг от същата дата, по силата на който му било предоставено мобилно устройство „HUAWEI Y6 2017 с посочени в договора за лизинг параметри за издължаване. Стандартната цена на мобилното устройство /в брой, без абонамент/ била 369, 90 лв., а общата лизингова цена с избраната от абоната програма Тотал 24,99 била 139, 16

лв. Така, отстъпката в цената на мобилното устройство, която ответникът получил, била в размер на 230, 74 лв.

2. По повод Договор за мобилни услуги от дата 08.02.2019 г., сключен за мобилен номер ***** с избран абонаментен план Тотал 12,99 с уговорен първоначален срок на действие за 24 месеца – до 08.02.2021 г.

Твърди се, че въз основа на посочения договор ответникът ползвал предоставяните от Дружеството мобилни услуги, като потреблението било фактурирано под клиентския номер на абоната № 006119446.

За потребените от абоната-ответник услуги за периода 15.04.2019 г. до 14.05.2019 г. Теленор издал:

- Фактура № *****/15.05.2019 г. за отчетен период 15.04.2019 г. – 14.05.2019 г. с дължима стойност за плащане в размер на 44, 95 лв. за месечни абонаментни такси за потребените от абоната-ответник по договора услуги.

Дължимата сума била платима в срок 30.05.2019 г. Към фактурата било приложено извлечение от потреблението на ползвания мобилен номер.

Неизпълнението на абоната-ответник да заплати стойността на потребените и фактурирани услуги на стойност 44, 95 лв., ангажирало договорната отговорност на абоната по т.11 от процесния договор за услуги, като във връзка с чл.75, вр.с чл. 19б, в) от ОУ на мобилния оператор, Теленор прекратил едностранно индивидуалните договори на ответника за ползваните абонаменти.

След прекратяване на отношенията операторът издал крайна фактура № 7289979278/15.06.2019 г., в която били начислени суми в размер, както следва:

- 44, 95 /четиридесет и четири лева и деветдесет и пет стотинки/ лв. – представляваща парична сума за незаплатени далекосъобщителни услуги /която сума е процесна в настоящото производство/;
- 319, 37 /триста и деветнадесет лева и тридесет и седем стотинки/ лв. – дължима договорна неустойка за предсрочно прекратяване на договорни абонаменти /която сума е процесна в настоящото производство/.

С оглед изложеното, в настоящото производство интерес за ищеца представлявали начислените суми за незаплатени далекосъобщителни услуги и за незаплатени лизингови вноски, които претендирал на основание едностранното прекратяване на индивидуалните договори за мобилни услуги - чл.75, вр. с чл. 19б, в) от ОУ.

В настоящото производство интерес за ищеца представлявала и начислената неустойка за предсрочно прекратяване на процесните договори за мобилни услуги, която претендира на основание т.11 от договора за мобилни услуги, която на свой ред била уговорена съобразно предписанията на Комисия за защита на потребителите и съгласно уговореното в постигнатата Спогодба между „Теленор“ ЕАД и Комисия за защита на потребителите.

Датата на деактивация на процесния абонамент се генерирала автоматично по вградената електронна система на Оператора при нерегистрирано плащане и наличието на незаплатени суми след изтичането на предвидените в месечните фактури срокове за заплащане и съобразно уговорения краен срок на действие на ползвания абонамент.

Така, абонатът бил в неизпълнение на договорите си, като същият не спазил крайния срок за ползване на договорните абонаменти, както следва:

- Тотал 24,99 за мобилен номер ***** с уговорен срок на действие 24 месеца до 13.03.2020 г., съгласно Договор от дата 13.03.2018 г.;
- Тотал 12,99 за мобилен номер ***** с уговорен срок на действие 24 месеца до 08.02.2021 г., съгласно Договор за мобилни услуги от дата 08.02.2019 г.

Гореизложеното ангажирало договорната отговорност на ответника на осн. т. 11 от сключените договори за мобилни услуги, като начисли в издадената крайна фактура неустойка за предсрочно прекратяване на сключения абонамент. Съгласно постигнатата Спогодба между „Теленор“ ЕАД и Комисия за защита на потребителите относно начина на формиране на неустойките, претендирани при предсрочно прекратяване на договорен абонамент, начислената на абоната неустойка била в размер на 319, 37 лв., представляваща трикратния размер на стандартните месечни абонаменти, взети без ДДС.

С оглед изложеното, претендираната от ищеца неустойка в размер на **319, 37** /триста и деветнадесет лева и тридесет и седем стотинки/ **лв.**, се формирала, както следва:

- За абонаментен план Тотал 12,99 за мобилен номер ***** се дължала неустойка в размер на **32, 46 лв.**, представляваща стойността на три месечни абонаментни такси, където стойността на месечния абонамент била взета без ДДС, или $10, 82 \text{ лв.} \times 3 = 32, 46 \text{ лв.}$;

- За абонаментен план Тотал 24,99 за мобилен номер ***** се дължала неустойка в размер на **124, 92 лв.**, представляваща стойността на три месечни абонаментни такси, където стойността на месечния абонамент била взета без ДДС;

- За абонаментен план Тотал 24,99 за мобилен номер ***** била начислена и неустойка за ползване на мобилно устройство HUAWEI Y6 2017, в размер на **161, 99 лв.**, представляваща такава част от разликата между стандартната цена на устройството (в брой, без абонамент), съгласно действащата към момента на сключване на договора ценова листа, и заплатената от него при предоставянето му (в брой или обща лизингова цена по договора за лизинг), съответстваща на оставащия срок на договора.

Неизправността на длъжника по процесните договори с уговорени конкретни абонаментни планове, обусловила и дължимостта на претендираните суми.

Предвид гореизложеното се поддържа искане за постановяване на съдебно решение, с което да се признае за установено в отношенията между страните, че К. Д. Х., ЕГН: *****, с адрес: гр. С., кв. "О.", дължи и следва да заплати на "ЙЕТЕЛ България" ЕАД, ЕИК: 130460283, със седалище и адрес на управление гр. София, ж. к. „Младост“ 4, Бизнес Парк София, сграда 6, с предишно наименование „ТЕЛЕНОР БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, сумите, както следва:

- сума в размер на 44, 95 лв. – представляваща дължими месечни абонаментни такси за мобилни услуги за периода 15.04.2019 г. – 14.05.2019 г., ведно със законна лихва за забава, считано от датата на подаване на заявлението по чл. 410 от ГПК до окончателното изплащане на сумата;

- сума в размер на 32, 46 лв. – представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на договор за мобилни услуги от 08.02.2019 г. за мобилен номер *****,

- сума в размер на 286, 91 лв. – представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на договор за мобилни услуги от 13.03.2018 г. за мобилен номер *****,

Претендират се разноските в производството.

В срока по чл. 131 от ГПК ответникът не е депозирал писмен отговор.

В съдебно заседание, ищцовото дружество не изпраща представител, но с нарочна молба поддържа претенциите си. Ответникът редовно призован не се явява.

Районен съд - Кюстендил, след като обсъди събраните по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

Видно от от представения по делото Договор за мобилни услуги от 13.03.2018 г. /л. 9-10/ за предпочетен номер *****, е че страните се намирали в договорна обвързаност, считано от посочената дата, по силата на която ответникът имал право да ползва услугите на оператора за посочения номер при избран абонаментен план „Тотал 24, 99 с неограничени национални минути и роуминг в зона ЕС“, със срок на действие на договора – 24 месеца.

От представената по делото декларация-съгласие към посочения договор се установява, че ответникът е декларираше получаване на екземпляр от Общите условия на оператора, както и че му е предоставена информацията по чл. 4, ал. 1 от Закона за защита на потребителите. В тази връзка са

представени и процесните общи условия по делото.

Страните са сключили и Договор за мобилни услуги от 08.02.2019 г. за предпочетен номер *****, от който се установява, че страните се намирили в договорна обвързаност, считано от посочената дата, по силата на която ответникът имал право да ползва услугите на оператора за посочения номер при избран абонаментен план „Тотал 12, 99“, със срок на действие на договора – 24 месеца.

От представената по делото декларация – съгласие към посочения договор за мобилни услуги от 08.02.2019 г. се установява, че ответникът е деклариранел получаване на екземпляр от Общите условия на оператора, както и че му е предоставена информацията по чл. 4, ал. 1 от Закона за защита на потребителите.

За дължимите от ответника суми по горепосочените договори за периода 15.04.2019 г. – 14.05.2019 г. е издадена и представена по делото заверена копия от фактура № ***** от 15.05.2019 г. /л. 19/, с начислена обща сума за плащане на такси и услуги в размер на 21, 28 лв.

Представено е и заверено копия от фактура №7289979278 от 15.06.2019г. /л. 21/, видно от която е начислена на ответника неустойка за предсрочно прекратяване на договори за услуги в размер на 137, 27 лв.

Съобразявайки посоченото, съдът установи следното от правна страна:

По допустимостта на исквете:

Производството по чл. 422 от ГПК, вр. с чл. 415 ГПК е пряко обвързано със заповедното. Тази пряка обвързаност произтича от обстоятелството, че искът по чл. 422 от ГПК се счита за предявен от подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение, като целта на исковото производство е да се установи вземането на ищеца от ответника - длъжник, така, както същото е заявено в заявлението и съответно в издадената заповед за изпълнение. Тази идентичност е процесуална предпоставка за допустимост, за наличието на която съдът следи служебно. В конкретния случай сочената идентичност между страните и предмета е налице, установителните икове са предявени в законоустановения за това срок, поради което съдът приема, че са допустими и съдът следва да се произнесе по тяхната основателност.

По основателността на исквете

По исквете с правно основание чл. 422, ал. 1, вр. чл. 124, ал. 1 ГПК, вр. чл. 228 ЗЕС

Основателността на предявените при условията на обективно кумулативно съединяване икове за установяване задължението на ответника да заплати стойността на месечни абонаментни такси за потребени

далекосъобщителни услуги се обуславя от предпоставките: валидно възникнало между страните правоотношение, елемент от съдържанието на което е задължение за заплащане на определена парична сума, настъпил падеж на това задължение и неизпълнение от страна на задълженото лице.

Представените и подписани от страните по делото договори за мобилни услуги и допълнителни споразумения към тях установяват юридически факти, породили облигационните правоотношения между същите. Правоотношенията са срочни, поради което и за процесния период страните са се намирали в договорна обвързаност. Съгласенията включват необходимите реквизити за страни, предмет, срок и описание на предоставените и използвани услуги. Видно от положения от ответника подпис върху представените по делото декларации-съгласие, същият е декларира, че е получил подписан екземпляр от Общите условия, което показва, че е запознат със съдържанието им и е съгласен с условия по тях.

За да е налице задължение за ответника да заплати стойността на далекосъобщителните услуги, ищецът следва да установи, че ги е предоставил на потребителя-ответник за процесния период. Представените от ищеца по делото фактури не съставляват писмени доказателства за посочените по-горе релевантни за иска обстоятелства, а именно предоставяне от ищеца на договорените електронни услуги за исковия период, доколкото съставляват едностранно издадени от ищеца - оператор частни свидетелстващи документи, които не се ползват с обвързваща материална доказателствена сила за установените в тях факти, съответно не доказват получаването на услугата от ответника, нито изправността на ищеца като страна по облигационните отношения.

Ответникът не спори срещу твърденията на ищеца, че за съответните периоди потребителят е имал възможност да използва мобилната мрежа на оператора. Следва да се отчете фактът, че дължимостта на претендираните суми са за неплатен месечен абонамент за осигуряване на достъп до услугите, за които е сключен индивидуалния договор, в размери, съобразно избора от потребителя абонаментен план и дължимостта им не зависи от генерирания трафик за съответния период. Съгласно т. 23, б. „Б“ от Общите условия на мобилния оператор, изрично приети от ответника, дължимият месечен абонамент осигурява достъп до услугите, за които е сключен индивидуалния договор, т. е. ежемесечната такса се дължи по силата на самия договор между страните. Предоставянето на мобилен номер по всеки от сключените договори за мобилни услуги пък служи за идентификация на отделния абонат на оператора, ползващ мрежата му, т. е. съответния индивидуален номер се предоставя с цел достъп до мобилната мрежа. Дължимостта на месечните такси се дължи независимо от реалното потребление на услугите по предоставения абонамент, като ответникът е следвало да заплаща доброволно, в срок и размер, дължимите такси, задължението за които е придобила с подписването на процесните договори за мобилни услуги.

Видно е от представените частни писмени доказателства /фактури/, че начислението на такси е за предоставена услуга, индивидуален номер и период, през който операторът е предоставил на абоната мрежата си. Така, независимо дали ответникът реално е използвал предоставените му услуги по сключения договор, той дължи месечни абонаментни такси. Относно сумата от 44, 95 лв., представляваща незаплатени месечни абонаментни такси, съдът намира същата за доказана по основание и частично по размер. Това е така, защото от представената фактура за процесния период 15.04.2019 г. – 14.05.2019 г., е обективизирано задължение в размер на 21, 28 лв. Не се установяват по делото никакви доказателства относно съществуващо задължение на ответника през претендирания период за сума над посочената до пълния претендиран размер, поради което съдът ще отхвърли иска над посочения размер.

Като законна последица от горното, върху уважения размер на претенцията следва да се присъди и законна лихва, считано от датата на подаване на заявлението по чл. 410 от ГПК – 19.04.2021 г. до окончателното ѝ изплащане.

По исковете с правно основание чл. 422, ал. 1 вр. чл. 124, ал. 1 от ГПК, вр. чл. 92, ал. 1 от ЗЗД.

В сключенияте между ищеца и ответника договори е предвидена дължима от абоната неустойка, в случай на прекратяване на договора по вина или по инициатива на потребителя или при неизпълнение на задълженията му.

В случая ищецът твърди, че е имал правото да прекрати всеки договор с ответника на основание чл. 19б, б. "в" от Общите условия, според която разпоредба „Теленор България“ ЕАД има право едностранно да прекрати индивидуален договор, срочен или безсрочен, когато потребителят не е платил дължимите суми след изтичането на сроковете за плащане по индивидуалния договор, съответно по тези Общи условия.

Така цитираната разпоредба, сочена от ищеца като основание за едностранно прекратяване на договор с ответника, съдът намира, че следва да се съотнесе към разпоредбата на чл. 19а от Общите условия, в която разпоредба също се урежда едностранно прекратяване на срочен или безсрочен договор с „Теленор България“ ЕАД, но по инициатива на абоната, които има право да направи това с писмено едномесечно предизвестие до Теленор.

Това обстоятелство, разгледано и във връзка с липсата на предвиден ред за прекратяване на договора при виновно неизпълнение на задълженията на потребителя /чл. 20а, ал. 2 от ЗЗД/, предвидени в специалния закон /Закона за електронните съобщения/ и договорите между страните, включително Общите условия, мотивират съда да приеме приложение на разпоредбата на

чл. 87, ал. 1 от ЗЗД - че двустранният договор следва да бъде развален /т. е. прекратен/ с едностранно волеизявление на изправната страна /кредитора/, като даде на длъжника подходящ срок за изпълнение с предупреждение, в писмена форма /тъй като процесните договори са сключени в писмена форма/, че след изтичането на срока ще прекрати договора.

От разпоредбата на чл. 87, ал. 2 от ЗЗД става ясно, че предупреждението, че договорът ще бъде развален следва да е ясно и недвусмислено заявено, в писмена форма и достигнало до ответника. В случая ищецът изобщо не твърди да е отправял писмено предизвестие до ответницата, но намира, че с предприетите фактически действия по преустановяване на предоставянето на мобилна услуга /чрез ограничаване на изходящите и входящите обаждания на абоната/ е пристъпил към прекратяване на договорното правоотношение. Съгласно разпоредба на чл.31а от Общите условия, според която норма „Теленор се задължава предварително и по подходящ начин /чрез кратко тестово съобщение - смс, писмо с обратна разписка, записващ се телефонен разговор, писмо по електронната поща на посочен от абоната електронен адрес за контакти, чрез писмо, доставено с куриер и др./ да информира абоната, че ще предприеме действия по извънсъдебно събиране на негови неплатени парични задължения, включително и когато за целта ще се ползват услугите на трети лица/ кредитни бюра, агенции за събиране на вземания и др./. Информацията по предходното изречение задължително съдържа и данни за точния размер на претендираните парични вземания, за основанието, от което произтичат, както и за третото лице, което ще събира вземането“.

Тази формулировка е ясна и не се нуждае от тълкуване по смисъла на чл. 20 от ЗЗД, поради което от нея буквално следва, че едва след като ответника не плати доброволно задълженията, посочени в поканата в дадения срок, ищецът ще пристъпи към описаните по-горе действия - ще прекрати договора и ще начисли неустойка. На основание чл. 87, ал. 1 от ЗЗД това последващо прекратяване обаче следва да стане с ново волеизявление на ищеца до ответника. Данни или дори твърдения, че това е станало до подаването на заявлението по чл. 410 ГПК по делото няма. Нещо повече - по делото остана изцяло недоказано и твърдението на ищеца, че е изпращал кратки тестови съобщения до ответника с уведомление за намерението му да прекрати договора с абоната при неизпълнение на задължението ѝ да заплати месечните такси към Теленор, респ. че прекратява договора.

Изложеното е достатъчно, за да се приеме, че ищецът не е упражнил надлежно правото си да прекрати договора поради виновно неизпълнение на ответника на задълженията му да заплати процесните фактури, поради което не е възникнало правото му да получи уговорените в договора неустойки. По изложените съображения се явяват неоснователни искове за неустойка и същите ще бъдат отхвърлени.

Отделно от горното, начинът на формиране на ищцовата претенция за

сумата от 286, 40 лв., като сбор от неустойки в размер на 32, 46 лв. – за предсрочно прекратяване на договор за мобилен номер *****, и 286,91 лв. за предсрочно прекратяване на договор за мобилен номер *****, е абсурден.

По разноските:

При този изход на делото претенцията на ищеца за присъждане на разноски, както в исковото, така и в заповедното производство /т. 12 от ТР № 4/18.06.2014 г. по тълк. дело № 4/2013 г. на ОСГТК, на ВКС/ се явява основателна съобразно уважената част от исковете. С оглед на това, съдът ще осъди ответника да заплати на ищцовото дружество сума в размер на 13, 17 лв. – разноски в заповедното производство и 38, 85 лв. – разноски в исковото производство.

В настоящото производство ответникът също има право на разноски предвид отхвърлената част от исквата претенция, но тъй като няма изрично искане в тази насока, съответно не се доказват и да са направени такива, съдът не следва да осъжда ищеца да ги заплати.

По обжалваемостта:

Настоящият съдебен акт подлежи на обжалване с въззивна жалба в двуседмичен срок от връчването му чрез Районен съд - Кюстендил пред Окръжен съд – Кюстендил.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО в отношенията между страните, че К. Д. Х., ЕГН:*****, адрес: гр. С., кв. "О." и настоящ адрес: община К., с. Ж, ул. "Д." *, **дължи на** „Йетел България“ ЕАД /с предишно наименование „Теленор България“ ЕАД/, ЕИК 130460283, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж. к. „Младост 4“, Бизнес Парк София, сграда 6, сума в размер на 21, 28 лв. /двадесет и един лева и 28 ст./– дължими и незаплатени месечни абонаментни такси за потребление на мобилни услуги по договори, за което е издадена фактура с №*****/15.05.2019 г. за периода 15.04.2019 г. до 14.05.2019 г., ведно със законната лихва за забава, считано от

датата на подаване на заявлението по реда на чл. 410 от ГПК – 19.04.2021 г. до окончателното изплащане на сумата, за които е била издадена заповед за изпълнение на парично задължение по ч. гр. д. № 448/2022 г. по описа на Районен съд - Кюстендил.

ОТХВЪРЛЯ, поради неоснователност, исковете с правно основание чл. 422, ал. 1, във връзка с чл. 415, ал. 1, т. 2 от ГПК, предявен от „Йеттел България“ ЕАД /с предишно наименование „Теленор България“ ЕАД/, ЕИК 130460283, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж. к. „Младост 4“, Бизнес Парк София, сграда 6, срещу К. Д. Х., ЕГН:*****, адрес: гр. С., кв. "О." и настоящ адрес: община К., с. Ж, ул. "Д." *, за сумите 32, 46 лв. – неустойка за предсрочно прекратяване на договор за мобилни услуги от 08.02.2019 г. за мобилен номер *****, както и за сума в размер на 286, 91 лв. – представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на договор за мобилни услуги от 13.03.2018 г. за мобилен номер *****.

ОСЪЖДА К. Д. Х., ЕГН:*****, адрес: гр. С., кв. "О." и настоящ адрес: община К., с. Ж, ул. "Д." *, **да заплати** на „Йеттел България“ ЕАД /с предишно наименование „Теленор България“ ЕАД/, ЕИК 130460283, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж. к. „Младост 4“, Бизнес Парк София, сграда 6, сумите: **13, 17 лв.** /тринадесет лева и 17 ст./- разноси по ч. гр. д. №448/2022 г. по описа на КРС, и **38, 85 лв.** /тридесет и осем лева и 85 ст./ - разноси в исковото производство.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му чрез Районен съд – Кюстендил пред Окръжен съд - Кюстендил.

След влизане в сила на решението, препис от него да се изпрати на съда по заповедното производство за сведение.

Съдия при Районен съд – Кюстендил: _____